

Luontojärjestöjen kommentteja Herttoniemen aluesuunnitelman ja -korttien luonnokseen

Helsingin luonnonsuojeluyhdistys, Helsingin Seudun Lintutieteellinen yhdistys Tringa ja Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ovat tutustuneet Herttoniemen aluesuunnitelman ja -korttien luonnoksiin ja antavat aineistosta tämän yhteisen järjestökommentin.

Yleistä

Suunnitelmaluonnoksen luonnon- ja maisemanhoidossa ei ole tunnistettu suunnittelualueen korvaamatonta merkitystä koko Helsingin viheralueverkostolle sekä luontoalueiden virkistyskäytölle. Suunnitelma-aineiston suurimmat ongelmat liittyvät siihen, että suunnitelmassa luodaan selvästikin pohjaa mittaville metsänhoitotoimille sen ylitse, mikä on esimerkiksi asiallisen turvallisuushuomioinnin kannalta perusteltua. Suunnitelman jatkotyöstössä tuleekin nostaa ns. hallittu hoitamattomuus ja metsän tunnun säilyttäminen vahvempaan rooliin sekä vähentää tulevien hakkuiden ja hoitotoimien ennakoivaa pohjustusta. Tällöin aluesuunnitelma olisi myös paremmin linjassa valtuustostrategian monimuotoisuustavoitteiden kanssa.

Vuorovaikutuksesta ja nähtävillä laitosta

Kiitämme kaupunkia siitä, että alkuperäinen 20 päivän kommentointiaika niin luontojärjestöille kuin Kerro kantasi -palvelussa kommentoinneille muutettiin lopulta noin 30 vuorokauden mittaiseksi. Tämä on asiallinen minimiaika Herttoniemen kaltaiselle mittavalle aineistolle ja sitä olisi jatkossakin hyvä noudattaa kommentoinnin yhteydessä.

Herttoniemen aluesuunnitelman sivuilla annetaan ymmärtää, että Kerro kantasi -vaiheen jälkeen tapahtuu mielipiteiden tarkastelu, minkä jälkeen suunnitelma on tulossa vielä virallisesti nähtävillä loppusyksyllä (*"Saatujen mielipiteiden tarkastelun ja mahdollisten muutosten jälkeen suunnitelma on nähtävillä myöhemmin syksyllä. Tavoitteena on, että kaupunkiympäristölautakunta hyväksyy suunnitelman loppuvuodesta 2019"*).

Suunnitelma-aineistossa on sen verran merkittäviä kehittämis- ja muutostarpeita, että tuemme lämpimästi sitä, että aineistoihin tehdään merkittäviä muutoksia, niitä täydennetään ja uusi luonnosversio tuodaan vielä nähtävillä.

Hoitoluokista

Aluesuunnitelmaan sisältyy myös esitys suunnitelma-alueen metsien ja niittyjen tavoitteellisista hoitoluokista. Pidämme kaavailtua hoitoluokitusta varsinkin metsäalueiden osalta täysin epäonnistuneena. Pääsyynä tähän on arvometsähoitoluokan (C5) maastotodellisuuteen verrattuna hyvin niukka käyttö. Kritiikkimme perusteita ja korjausratkaisua on avattu tarkemmin liitteen kommentteissa.

Hoitoluokkien asiallinen kommentointi on täysin mahdotonta ilman kuvionumerot sisältäviä kuviokarttoja. Edellytämme, että sellainen liitetään nähtävilläoloaineistoon. Sama kehitystarve koskee kaikkia työn alla olevia aluesuunnitelmia.

Helsingissä 9.10.2019

Antti Halkka & Aapo Salmela
Varapuheenjohtaja & Järjestösihteeri
Helsingin luonnonsuojeluyhdistys ry

Jukka Hintikka
Puheenjohtaja
Helsingin seudun lintutieteellinen yhdistys Tringa ry

Laura Räsänen & Tapani Veistola
Puheenjohtaja & Erityisasiantuntija
Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry

Suomen **luonnonsuojeluliitto**
Uudenmaan piiri

LIITE. YKSILÖIDYT HUOMIOT ALUESUUNNITELMAN JA ALUEKORTTIEN LUONNOKSIIN

ALUESUUNNITELMA

2. 5 Kaupunkiluonto

Roihuvuoren ympäristön viheralueet ovat luontotietojärjestelmässä metsäisen luontotiedon osalta selvästi aliedustettuja ja -selvitettyjä. Luontoarvoiltaan merkittäviä lehtoja löytyy ainakin Hiidenkirnujenrinteeltä sekä Tammisalon kanavan pohjoispuoliselta alueelta, ja muita metsäluontoarvoja sisältäviä kuvioita Roihuvuoren rinnenelänteeltä.

Puuston ikä (s. 29)

Suunnittelualan puustojen ikärakennetta ei ole syytä kuvata huolestuttavana taimikoiden ja nuorten puustojen vallitsemien kuvion melko vähäisen määrän takia. Asiaa kompensoi jo aikaisemmin suunnitelmassa todettu puuston eri-ikäisrakenteisuuden merkittävä esiintyminen. Luonnon ja virkistyskäytön kannalta taimikoiden ja pelkistä nuorista puista koostuvien metsiköiden määrän lisääminen alueella olisi lähtökohtaisesti negatiivinen asia eikä sitä ole syytä tavoitella. Lisäksi huomautamme, että luonnontilaisen puuston yhteydessä yli sadan vuoden ikä ei vielä tarkoita ”ikärakenteen loppupäätä”. Varsinkin mäntyvaltaiset kallio- ja kangasmetsät ovat tuossa vaiheessa vasta keski-ikäisiä.

3.1.2 Luontoarvojen vaaliminen (s. 34)

Lyhyessä osuudessa ylikorostuu luonnonsuojelualueiden ja -varausten rooli. Aluesuunnitelman ja alueiden hoidon osalta olisi tärkeämpää ja olennaisempaa tuoda julki se, että suunnittelualueella on huomattavan paljon luonnoltaan merkittäviä metsäisiä viheralueita ja niiden osia, joista pääosa sijaitsee suojelualueiden ja -varausten ulkopuolella. Biotooppitasolla maininnan ansaitsevat suunnittelualan luonnoltaan rikkaat kallio-, kangas-, lehto- ja luhtabiotoopit. Näiden arvojen huomioinniksi ei riitä pelkkä lahoppujatkumon ylläpito eli keskeisempää on alueiden puuston mahdollisimman kokonaisvaltaisen luontaisen kehityksen mahdollistaminen (ns. hallittu hoitamattomuus). Lisäksi olisi syytä selvittää em. alueiden rauhoittamista.

3.2.3 Ekologisten verkostojen kehittämisen tavoitteet (s. 36)

Mustapuron kunnostus ja kohennus Roihuvuoressa on syytä toteuttaa säilyttäen ja lisäten puroympäristön luontoarvoja.

Porolahdessa Tammisalon kanavan rakennetuilla, nyt paljailta rannoilla tulee lisätä luontoarvoja ja palauttaa niitä luonnonkaltaiseen tilaan niin, että linnut löytävät sieltä suojaa. Tämä hyödyttäisi muitakin eliöryhmiä, kuten hyönteisiä ja lisäksi näin luonnon monimuotoisuutta alueella.

Porolahdessa elää myös runsaasti sammakoita alueen lammissa ja kosteikoissa. Sammakot tulee kartoittaa ja huomioida aluesuunnitelman suunnittelussa ja toteutuksessa.

Myös yritysalueen metsäisillä osilla ja joutomailla on tärkeä tehtävä lähiluontona ja ekologisina yhteyksinä Herttoniemen, Roihuvuoren ja Herttoniemen kartanon alueen välillä. Työpäivän ulkopuolella hyvin rauhallinen alue tarjoaa suojaa ja kulkureitin useille lajeille. Näitä tulee vaalia, säilyttää yhteydet metsäisinä ja istuttaa lisää puita ekologinen verkosto huomioiden.

Yhdistykset ovat tyytyväisiä Metsä- ja puustoinen verkosto -kartalla (s. 45) esitettyyn verkoston katkoskohtien vahvistamiseen esimerkiksi askelkivillä Viikin metsissä ja vihersillalla vihersormessa Viikintien yli ja Roihuvuoren koillismetsästä Myllypuron viheralueelle Itäväylän yli. Kannustamme myös toteuttamaan nämä kolme esitystä.

3.3. 3 Luonnon- ja maisemanhoito (s. 50)

Suunnitelmassa annetaan kaupungin luonnonhoitokäytäntöjen ja monimuotoisuuden suhteesta sangen yksipuolinen kuva. Esimerkiksi harventamisella ja pienpuuston hoidolla ei yleensä onnistuta lisäämään luonnon tilan tasoa (tai edes kerroksellisuutta ja sekapuustoisuutta) verrattuna siihen, että käsittelyt jätettäisiin tekemättä. Toki on metsikkötilanteita, joissa toimet saattavat pitkällä tähtäimellä parantaa metsikön rakennetta, mutta paljon tehdään myös köyhdyttäviä toimenpiteitä.

Pääosa Helsingin metsien lahoppuarvoista pohjautuu luontaisesti syntyneeseen lahoppuuhun, joskin keinotekoisesti tuotetulla lahoppuulla on paletissa myös oma merkittävä roolinsa.

Suunnitelmaluonnoksen teksti antaa kuvan siitä, että metsänhoitotoimenpiteet ovat tapa, jolla metsien lahoppumääriä kasvatetaan. Tehokkaampi ja luontoarvojen kannalta parempi tapa on metsien mahdollisimman laaja sisällyttäminen ns. hallitun hoitamattomuuden kohteisiin, joissa syntyy samalla sekä luontaista lahoppuuta että keinotekoisesti tuotettua esim. reitin varsien poimintahakkuuden seurauksena.

Tekstistä (3 kpl) paistaa vanhentunut ideologinen hoitosuuntautuneisuus, **jossa metsiköllä pitää** olla erityisiä luonnon tilasta johtuvia luontoarvoja, jotta se jätettäisiin metsänhoidon ulkopuolelle. Oikea, Helsingin hyväksytyn kaupunkistrategian mukainen tarkastelutapa olisi se, että hoitoa tehdään vain niillä kuvioilla ja kuvion osilla, joissa siihen on selkeä, yksilöitävissä oleva järkisyy.

Hoidon tarpeen tarkastelu luonnonhoidon piirissä olevilla alueilla

Sivun 51 kartalla on esitetty suunnittelualueen metsät jaettuna kahteen kategoriaan. Eli metsiin, joihin ei esitetä luonnonhoidon toimenpiteitä suunnitelmakaudella ja metsiin, joiden hoitotarve tarkastellaan. Kartta viittaa vahvasti siihen, että alustavat toimenpideharkinnat kuviotasolla olisi jo tehty. Jälkimmäisessä kategoriassa (hoitotarve tarkastellaan) on huomattava määrä sellaisia luontoarvoiltaan merkittäviä tai sellaisiksi nopealla aikavälillä kehittyviä metsiä, joissa ei luontojärjestöjen mielestä tule suunnitelmakaudella toteuttaa muuta kuin reitteihin, tontteihin, teihin tai muihin reuna- tai oleskelualueisiin rajautuvien kaatumavaarallisten puiden alas ottoja sekä rajoitettua reunan lähialueen pienpuuston käsittelyä. Laajemmat hakkuu- ja hoitosuunnitelmat näille kohteille olisivat selvästi luontoarvoille haitallisia ja siten kaupunkistrategian vastaisia.

Suunnitelmassa esitetään väite, jonka mukaan "*myös inventoinnissa todetut arvokkaat luontokohteet on jätetty toimenpidetarkastelun ulkopuolelle.*" Suunnitelmassa ei avata, mistä

inventoinnista on kyse (oletettavasti luonnon- ja maisemanhoitosuunnitelman pitkälle edennyt valmistelu?). Ainakaan luontotietojärjestelmään sisällytettyjen tietojen osalta väite ei pidä paikkaansa eli mm. merkittävä osa Länsi-Herttoniemen metsäselänteen METSO-kuvioista sekä arvokkaista kääpäalueista on hoidon tarkastelun kohteena.

Luonnon ja -maisemanhoidon tavoitteet osa-alueittain (sivut 52-53)

Hallitun hoitamattomuuden roolia tulee vahvistaa varsinkin osa-alueilla 2 (Länsi-Herttoniemen selännemetsät, Mölylä ja Fastholma), 6 (Roihuvuori) sekä 7 (Herttoniemen ja Strömsin kartanopuistot ja Porolahdenpuisto).

Luonnoksen kuvausten perusteella alueelle 6 (Roihuvuori) on kehittynyt merkittäviä metsäluontoarvoja ("Alueella on paljon ylitieheitä, hoitamatta jääneitä metsiä. Alueella on paikoin todella paljon eriasteista ja vaiheista lahoppua."). Sen jälkeen luonnoksessa esitetään kyseiselle Hiidenkirnujenrinteen alueelle metsänhoitotoimenpiteitä, jotka kokonaisuutena johtaisivat kehittyneiden luontoarvojen heikentymiseen eli ovat kaupunkistrategian vastaisia.

3.3.4 Hoitoluokkien muutostarpeet luonnonhoidon piirissä olevilla alueilla (s. 54-57)

Sivun 54 hoitoluokkakartalla arvometsien (C5) hoitoluokkaan esitettyjen metsien määrä on suunnitelma-alueen metsien luonne huomioon ottaen hyvin vähäinen. Ilmeisesti on lähdetty siitä, että Viikin kosteikkoon rajautuvat suojelualueet ja suojelualuevaraukset hoitavat tämän hoitoluokan tarpeen.

Hoitoluokitusta tulee olennaisesti muuttaa siten, että arvometsähoitoluokkaan sisällytetään vähintään:

- Länsi-Herttoniemen maakunnallisesti arvokas luontoalue (Uudenmaan liitto 2019)
- arvoluokkien I ja II kääpäalueet Länsi-Herttoniemen metsäselänteeltä (samat alueet ovat pääosin edellä mainittua kohdetta tai muita luokkien I, II ja III METSO-kuvioita)
- muiden osa-alueiden METSO I ja II-luokan kriteerit täyttävät metsät (huomioiden se, että osalla alueista METSO-selvitystä ei ole tehty tai sitten alueiden luonne on kehittynyt selvityksen jälkeen)

Suunnittelun alueen metsäluonnon rikkauden takia olisi kaikki perusteet nostaa arvometsien hoitoluokkaan vähintään kolmannes suunnittelun alueen niistä metsistä, jotka eivät sisälly suojelun alueisiin tai suojelun aluevarauksiin. Kohdevalinnassa tulee varmistaa se, että kaikkein edustavin osa kaikkien biotooppien metsiköistä on luokiteltu arvometsiksi. Nyt suunnitelman arvometsävalinnoissa ei esimerkiksi ole huomioitu lainkaan kalliometsiä.

Kun Herttoniemen metsäselänteellä sijaitsevien vanhojen talonpaikkojen hoitoluokkaa muutetaan C > B ja otetaan niitä esiin kunnostaen niityiksi ja puutarhoiksi on syytä huomioiden niillä nykyään kasvavat vieraslajit ja varoen tuomasta uusia. Esiinottamista ei tule tehdä kaatamalla puita jo metsäksi kehittyneistä kohdista.

Yhdistykset suhtautuvat kielteisesti luonnoksen esittämään mäntyjen esille ottamiseen karsimalla lehtipuut niiden ympäriltä Saunalahden rantakalliolla, joka kuuluu uuden luonnonsuojeluohjelman suojelun alueeseen (valokuva s. 55).

Hankkeiden kuvaukset

4.2.1. Mäenlaskijantien ja Hiihtomäenpuiston parantaminen

Mäenlaskijantien uusi, metsäisen puiston puolelle kaavailtu ulkoiluraitti uhkaa vanhoja, kookkaita mäntyjä puiston reunassa. Suunnitelmasta on luovuttava turhana, koska pääasiallinen ja lyhin kävelyväylä metroasemalta Vanhankaupunginlahden luontoalueille kulkee jo Suksipuiston kautta. Suksipuisto on jo nyt ulkoiluteineen pääväylä ja ”portti luontoon” Herttoniemen metroasemalta päin tullessa. Se tulee merkitä nykyistä paremmin ulkoilijoille.

4.2.7. Jalankulun ja pyöräilyn raittien parantaminen (sivut 66-70)

Osaan esitetyistä raiteista liittyy ilmeisiä riskejä siitä, että kaavailut toimenpiteet heikentävät luontoarvoja, lisäävät metsänhoitopainetta sekä vaikuttavat alueiden nykyiseen virkistyskäyttöön. Potentiaalisesti ongelmallisimmilta vaikuttavat hankkeista Itäväylä-Strömsinlahti sekä Rantaraitti kokonaisuudessaan. Tästä syystä jo aluesuunnitelmavaiheessa tulisi tiedostaa mahdolliset negatiiviset vaikutukset sekä miettiä keinoja niiden vähentämiseen.

Jos Killingholman kävelysilta toteutetaan Herttoniemenrannasta, se on suunniteltava ja rakennettava niin, ettei silta häiritse vesilinnustoa. Jos se ei ole mahdollista, hankkeesta on syytä luopua.

Rantareitin rakentaminen Kivinokan ja Mölylän metsän luonnonsuojelualueiden läpi on ollut esillä jo ohjeellisessa Vistra II -suunnitelmassa ja nyt taas aluesuunnitelman luonnoksessa. Vaikka reitin rakentamisesta luonnonsuojelualueille päätetään ympäristöpalveluissa, yhdistys huomauttaa jo tässä yhteydessä, että rantaraitin suunnittelemisesta suojelualueille on luovuttava, koska reitti vähentäisi kyseisten metsien luontoarvoja merkittävästi.

ALUEKORTIT

2. LÄNSI-HERTTONIEMEN SELÄNNEMETSÄT, MÖLYLÄ JA FASTHOLMA

Metsä- ja -puustoinen verkosto, tavoitteet (s. 7)

Tavoitteissa on nostettu ensimmäiseksi "*alueen reunametsien elinvoimaisuuden, turvallisuuden ja uudistumisen turvaaminen sekä metsien lähi- ja kaukomaiseman turvaaminen ja ylläpito*". Alueen metsäluonnon valtakunnalliset suojeluarvot edellyttävät tämän hoitopainotteisen tavoitteen rinnalle painotettua monimuotoisuuden turvaamista, jossa tulee olla mukana myös luonnontilaisen kaltaisten metsikkörakenteiden säilyttäminen myös ls-ohjelmakohteiden ulkopuolella. Esitettyjen hoitotavoitteiden joukkoon on myös syytä nostaa metsän tunnun säilyttäminen.

Luonnonhoidon monipuolisuuden ylläpitäminen ja kehittämien osuus vaatii myös merkittävää kehittämistä ja monipuolistamista. Länsi-Herttoniemen metsäselänteen, Mölylän ja Fastholman metsäisten alueiden luonnonsuojeluarvot pohjautuvat alueen monipuolisiin biotooppeihin sekä

kaikkiin niihin puulajeihin, joita alueella on elävänä puuna ja lahoppuna. Mitään erityisiä perusteita nostaa tällä osa-alueella erityisen merkittävään rooliin mäntyä ja varsinkaan jalopuita ei ole. Etenkään jaloppuulajiston osalta osa-alue ei ole Helsingin oloissa erityisen merkittävä. Sen sijaan vaikkapa kuusen ja kuusilahoppuustosta riippuvaisen lajiston osalta metsiä voinee luonnehtia jopa valtakunnallisesti merkittäviksi. Männyn osalta on vanhojen mäntyjen esiin noston sijasta tärkeämpää huolehtia (harkitulla pienpuuston hoidolla ja tarvittaessa istutuksilla) siitä, että nuorta mäntyä uudistuu riittävässä määrin vanhoja mäntyjä sisältäville kuvioille.

2. Rajakallion selänne, erityispiirteet (s. 8)

Vaalittaviin erityispiirteisiin on tälläkin osa-alueella syytä lisätä *metsän tuntu*. Sopii ensimmäisen tavoitteen loppuun.

3. Saunalahden ruovikko (s. 8)

Osa-alueesta merkittävä osa on luonnonsuojeluohjelmaan kuuluvaa Fastholman rantametsää. Osa-alueen nimi on syytä muuttaa muotoon *Saunalahden ruovikko ja rantametsä* tai *Saunalahden ruovikko ja sen pohjoisrannan metsä*.

4. Fastholma (s. 9)

Osa-alueeseen on rajattu mukaan sen verran paljon luontoarvoiltaan merkittäviä lehtoja (osa-alueen kaakkoisosaa), että niiden luontoarvojen huomiointi on syytä kirjoittaa selkeämmin yksilöiden myös vaalittaviin erityispiirteisiin.

5. Lumenvastaanottopaikka ja Staran varikko (s.10)

Vieraslajit ovat valtava ongelma kaupungin lumenkeräyspaikalla sekä hakkuu- ja läjityskentillä Fastholmassa. Vieraslajien poisto niiltä ja läheisiltä luontoalueilta, joille jättipalsami on kentiltä levinnyt, on ensisijainen tehtävä alueen vieraslajitorjunnassa. Jättipalsami on levinnyt myös luonnonsuojelualueille. Kitkeminen on niin suuri urakka, että sitä ei ole mahdollista toteuttaa vapaaehtoisten työpanoksella, vaan kaupungin on tehtävä urakkasuunnitelma ja ryhdyttävä toteuttamaan sitä mitä pikimmin.

3. LÄNSI-HERTTONIEMI (s. 11-12)

Osa-alueeseen on rajattu länsiosasta jonkin verran sellaisia metsiä, jotka ovat luonnon ja virkistyskäytön kannalta osa Viikin kosteikon ja Länsi-Herttoniemen välistä yhtenäistä metsäaluetta. Osa metsistä (mm. Mäenlaskijantien lähellä) on luontoarvoiltaan itsessäänkin merkittäviä. Metsäselänteeseen rajautuvien metsien osalta tulisi noudattaa samoja hoitoperiaatteita kuin mitä on kirjattu Länsi-Herttoniemen selännemetsien hoitoperiaatteisiin. Tämä tulisi näkyä myös aluekortin kuvauksessa ja tavoitteissa.

Metsä ja -puustoinen verkosto (s. 12)

Tukialueen puustoisten yhteyksien säilyttäminen ja kehittäminen Herttoniemen selännemetsään on selkeän perusteltu tavoite varsinkin tilanteessa, jossa osa-alue sisältää jo ko. selänteen metsiä. Tavoitetta olisi kuitenkin perusteltua täsmentää siten, että siinä olisi mukana myös laatutavoite (*Tukialueen puustoisten yhteyksien säilyttäminen ja kehittäminen Herttoniemen selännemetsään mahdollisimman monimuotoisina*).

Mäntyjen ja jalopuiden erityishuomiointia on esitetty myös tämän osa-alueen metsienhoidon päätavoitteissa. Tämä on ainakin männyn osalta selkeästi paremmin perusteltavissa kuin Herttoniemen metsäselänteen tapauksessa, mutta suurin hyöty saataneen tälläkin osa-alueella huolehtimalla siitä, että metsissä kasvaa sekapuuna kaikkia niitä puulajeja, joita alueella nytkin tapaa.

Herttoniemen korttelialueella, Kettutien ja Siilitien risteyksessä on lehtomaisen kolmiopuiston arvokas kasvikohte. Lehtometsikkö tulee säilyttää kasveineen ja korjata sen vauriot, joita viereinen rakennustyömaa ja vieraslajien leviäminen ovat viime vuosien aiheuttaneet.

6. ROIHUVUORI (s. 17)

Osa-alueella on sen verran merkittäviä metsäluontoon ja metsän tuntuun liittyviä arvoja (Hiidenkirnujen rinne, osa Roihuvuoren selännemetsästä), että nämä kuuluisi mainita myös hoidon yleisissä tavoitteissa.

Metsä- ja puustoinen verkoston tavoitteisiin (s. 17) tulisi kirjata selkeämmin metsän tunnun säilyttäminen sekä alueen metsäluontoarvojen huomiointi. Esitetyn männyn erityisvaalimisen sijasta tälläkin osa-alueella on perusteita kaikkien alueella nykyisellään kasvavien puulajien huomiointiin.

7. HERTTONIEMEN JA STRÖMSIN KARTANOPUISTOT JA POROLAHDENPUISTO

Metsä- ja puustoinen verkosto (s. 20)

Alueella on sen verran merkittävä keskittymä monimuotoisuusarvoja sisältäviä lehtoja, että tämä biotooppitaso on syytä mainita tavoitteissa nyt mainittujen kahden arvorakennetekijän (lahopuu ja jalopuu) rinnalla. Esitämme tavoitteisiin kirjausta: *Rakenteeltaan monimuotoiset, luonnonmukaiset lehdot huomioidaan*.

Herttoniemen rantapuiston ja Porolahdenpuiston puustoinen ranta (s. 21)

Koillisosan monipuolinen, METSO-arvoja sisältävä lehtoalue ansaitsisi tulla mainituksi kuvauksessa ja huomioiduksi tavoitteissa.

Osa-alueen 7 (Strömsinlahdenpuisto) osuus eli muun muassa aluekuvaus ja erityispiirteet puuttuvat eli ne on syytä lisätä seuraavaan luonnokseen. Luontoarvojen kannalta osa-alueen erityispiirteet keskittyvät eteläosan lehtoihin.